

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Episcopi regiam auctoritatem implorabant adversùs temeritatem
Legatorum. Probatnr ex Ivone.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

consuetudo servavit, & patrum auctoritas confirmavit, debere inquam prudentiam ejus considerare quânam institutionem sequi oporteat, quibusve obediendum sit, patribusne, qui adhuc nobis in scriptis suis loquuntur, an Legato, qui nihil aliud prædicat quam ut eorum vestigia adorentur. *Cum verò ea, inquit, que indifferenter se habent, & in quibus non observatis minimè salus periclitatur, vel observatis minimè juvatur, tam obnixè servanda sancitis, vel cum ea que antiquitas sanxit, consuetudo servavit, & venerabilium auctoritas patrum sacrata firmavit, prout vultis minuitis aut mutatis, attendere debet prudentia vestra quid saluti eorum quibus per omnia professe debetis conferatis, vel quorum institutio sit tenenda, vel quibus obedientia potius sit exhibenda, an illis sanctis patribus, qui adhuc nobis in scriptis suis loquuntur, an vobis, quibus nihil aliud est propositum nisi primum sequi & honorare vestigia.* Alibi verò apertius eum alloquitur. Significat enim timendum esse ne Episcopi jugum excutere meditentur, si agnoverint Hugonem cupidine potentia accensum adimere velle subiectis sua jura. Tum eum admonet debere potius eum sua cuique jura servare, exemplo beati Petri, qui tamen Paulo prælatus fuisset, curam Ecclesiæ cum eo communicavit, adeo ut ille Evangelium Iudæis prædicaverit, hic verò gentibus. *Licet enim, inquit idem Ivo, prudentia vestra velit & debeat ministerium suum honorare, reminiſci tamen debet quia cum Petrus Paulo esset prælatus, dederunt tamen sibi invicem dexteras societatis, ut alter in gentibus, alter in circumscriptione predicaret Evangelium. Attendat ergo discretio vestra utrum hoc ita fieri liceat, & si liceat, utrum expediat; ne forte odisse & detestare incipiant jugum vestrum quos vultis habere subiectos, dum, hoc exemplo, suo se intellexerint jure privandos.*

VII. Episcopi, tamen eo tempore servitute satis æquo animo tolerarent, concoquere non poterant audaciam Legatorum, cui quodam modo resistebant cum eorum mandata exequi recusabant, aut cum admonitionibus suis eos urgebant. Verum quoniam Legati fulmen excommunicationis habebant adversus eos qui mandatis suis resistere nitentur, necessarium fuit regiam auctoritatem implorare adversus infractionem canonum & vetustæ consuetudinis. Intelligebant quippe Episcopi protectionem canonum & optimarum consuetudinum, quæ ad Reges pertinet, in eo præcipue versari ut eorum temeritatem reprimat qui suprema auctoritate, quæ ad executionem canonum usurpanda est, abutuntur. Probatio hujus praxis peti potest

ex epistola quam anno millesimo nonagesimo sexto ad Regem Philippum primum scripsit Ivo Carnotensis. Paulo antè Urbanus secundus Papa duo Concilia celebraverat, unum apud Clarummontem in Aquitania prima, aliud verò apud Nemausum in prima Narbonensi. Tum verò Lugdunensis Archiepiscopus Hugo sedis apostolicæ Legatus tertium Concilium eodem anno celebrare constituerat, ad quod Episcopos Gallicos evocare volebat. *Post duo Concilia hoc anno à Domino Papa celebrata, inquit Ivo ad Philippum Regem scribens, nunc Legatum ejus Lugdunensem Archiepiscopum infra eundem annum tertium generale convocare, & ad hoc regni vestri Episcopos invitare.* Eam igitur ob causam consultus Ivo respondit se nihil accepisse de convocatione hujus Concilij, neque per literas ad se à Legato scriptas, neque per latorem earum; si tamen Hugo faceret eam convocationem, eam institutioni apostolicæ consentaneam non fore, neque consuetudini ecclesiasticæ; adeo ut si Legatus Episcopos urgere vellet ultra terminos à patribus constitutos, Rex teneatur hujuscemodi injustis oppressionibus resistere cum consilio Episcoporum. *Quod tamen se faceret, inquit, non esset hæc apostolica institutio, vel ecclesiastica consuetudo. Quod si quis eos ultra terminos à patribus constitutos angariare voluerit, vos habito cum eis communi consilio injustis oppressionibus pro persona vestra resistite; sic ut quæ Dei sunt, Deo reddant, & quæ Cesaris sunt, Cesari reddere non omitant.*

VIII. Reges nostri semper retinuerunt potestatem impediendi executionem institutionum à Legatis editarum, quoties illæ adversari videbantur vetustæ consuetudini Galliarum. Verum id ea via tentatum est quæ plurimum haberet humanitatis, minimum morarum, quæque præterea valentior erat quam ea quæ occasiones expectari suadebat, ut conquisto in præsens remedio, eorundem constitutionum executio impediretur. id quod atate Ivonis assolebat. At præsens usus postulat ut Legatorum facultates examinentur. Si verò aliquid in eis adversum reperiatur Libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ, tum Rex declarat prohibere se executionem facultatum, quoad caput illud adversum libertatibus. id quod vulgò vocant Legati facultates * verificare, eisque modificationem adhibere quæ necessaria visa fuerit. Prima omnium modificatio singillatim facta continetur in literis Regis Francisci primi pro legatione Cardinalis Canonici anno millesimo quingentesimo decimo quarto, item pro Archiepiscopo Barenſi anno

Vide supra lib. 4. cap. 3. §. 4. & lib. 5. cap. 3. §. 1.

Ivo ep. 16.

Ivo ep. 60.

Ivo ep. 61.

* Verifier les facultés du Legat.